

REAALI POISS

Number 1 (69) September-Oktoober 2007 Tallinna Reaalkooli ajaleht

Täna lehes:

Au tööle!

lk 2

...

Rebaste eri -
Andre, Egelyn
ja Vivian

lk 3

...

Rain
Vellerind

lk 4

...

Meenutused
Krimmist

lk 5

...

Pudi Rida
Rock

lk 6

...

Väike maja

lk 7

Õpetajate
ütlused,
Sudoku jms

lk 8

Reaal, Reaal, Reaal - hurraa!

Eva Maria Põldmäe

Reedel, 28. septembril pidas Tallinna Reaalkooli koolipere oma 126. sünnipäeva. 126 aastat – see tähendab umbes 8000 reaalikat, lugematul hulgal matemaatika- ja füüsikatunde, seitset akadeemikut jpm. Nüüd võime nende seitsme

kõrgelt hinnatud koolivenna-teadlase (Ottomar Maddison, Arvo Ots, Raimund Hagelberg, Harald Arman, Olaf Eisen, Mihkel Veiderma, Karl Rebane) pilte koos nende sententsidega vaadata teisel korrusel. Kuuenda tunni ajal toimuski nende seitsme akadeemiku piltide pidulik avamine koos mõne eelpool nimetatud akadeemiku, nende lähikondlaste ning kooliesindusega. Pärast pidu-

likku avamist kuuenda tunni ajal järgnes kauaoodatud grande finale – pidulik tordisööming. Loomulikult peeti mees ka meie kõige tublimaid ja targemaid õppureid diplomite ja autasudega olümpiaadidelt ning meelde tuletati veel ka käimasolevaid võistlusi seoses spordi ja kooli sümbool-

likaga, mille käigus võib kõige tublimad klassid oma kontole teenida veidikene Eesti kroone. Niisiis koolimüts pähe ning jaksu veel edukamaks alanud 127.aastaks!

Peatoimetaja

Kooli sünnipäevapidustused on seljaga. On ikka uhke tunne küll käia 126 aastat vanas koolis. Või mis?! Minust on saanud patrioot, Reaalkooli patrioot. Loodan, et kõik, kes te seda loete, tulete mu mõttelõngaga kaasa. Mõtlesin laialt meie kooli traditsioonide ja ühtehoidmise peale. Mina ei ole näinud veel ühtki teist ühiskonda (võime ju kooli nimetada omaette väikse ühiskonnaks), millel oleks nii pikaajaline kombestik, mida ka nii pühendunult järgitakse. See on suur väärtus. Mitte, et igatüki ise ei teaks, et see on suur väärtus. Reaalselt aga hinnata oskavad seda meist vähesed. Süvenege sellesse.

Veel tahaksin täna rääkida tiimistööst, mis puudutab ka koolipere kokkuhoidmist. Miski ei toimi, kui seda ainult üksiki. Ma ei räägi vene keele või keemia kontrolltööst. Või mis tahes kontrolltööst. Ma räägin millestki, mille tegemisest ka teised kasu peaksid saama. Näiteks klassielu juhtimine või koolilehe toimetamine. Üritada teha ise seitset asja, saab teha kõike vaid keskmiselt hästi. Andes aga igapähele oma kindla ülesande, saavad kõik seitse asja ideaalselt tehtud. Ja uskuge, tunnustust ja kiidusõnu „Ohh, kui tubli sa oled“ ei saa sugugi vähem olema. Peavalu aga küll. Meeskonna kui sellise roll on ka üksteist mitte ainult füüsiliselt vaid ka emotsionaalselt ja moraalselt toetada. Meeskond on kooli jalkavõistkond, meeskond on klass, meeskond on kool ja meeskond on riik. Igapähele on oma väike ülesanne selles suuremas või väiksemas üksuses. Ja kui me kõik ajame oma asja nii hästi, kui suudame, toimib kogu struktuur.

Reaali Poiss õnnitleb:

Ahti Pent	08. september
Tiina Tammik	15. september
Erika Vatsel	25. september
Reet Eentsalu	25. september
Kristel Noodla	27. september
Mirja Särg	29. september
Kristi Koit	30. september
Kristel Kõrvits	04. oktoober
Marelle Silland	03. oktoober
Villu Raja	06. oktoober
Lilian Kravtsenko	10. oktoober
Nora Mals	17. oktoober
Igor Kaasik	19. oktoober
Tiia Luuk	25. oktoober
Piret Otsa	31. oktoober

Viktor Nikonov

Juba esimesel koolipäeval juhtus minu silmadesse erakordselt pikk sööklajärjekord. Eeskujulik kom-noor nagu ma ikka olnud olen, astusin siis ka ise sappa – kes teab, võib-olla on teisel pool saba vorstigi! Peale kahetunnist ootamist jõudsin ma optimistlikult, naeratus näol, lahke sööklatädi juurde, kelle nõudmine rabas mind korraga jalust. Pitsatiga toidutalongid!! Kuidas saingi ma unustada ja loota saada hea tüki rammusat toidupoolist ilma selleta. Kõikidest kiipidega ja magnetribadega kaartidest, mis täitsid minu kapitalistlikku rahakotti ei olnud kasu: tarvis oli õige templiga punast paberilipikut.

Ahastuses võtsin kokku oma eelviimased jõud ja jooksin. Lihtsalt jooksin. Jooksin ukse poole, sest mäletasin, mis on teisel pool. Tähtsin teada, kas terve maailm ongi nüüd selline, aga juba seisis ukse ees reas vagurad valvurid, hoides mind iga hinnaga tagasi väljas valitsevast korras, mis näis meenutavat demokraatiat. Ma olin valmis võitlema ja üritama, anarhisti kombel mässama, kuid siis juhtus see, et meie suur juht ja õpetaja ise ilmus meie ette ning vaga alluvana taandusin ma õpinguruumidesse.

Teadsin, et on veel üks viis jõuda tšeni ja saada ühendust välismaailmaga. Selle samaga, kust ma hommikul olin tulnud, naiivsena ja teadmata, et see jääb minu viimaseks korra. Peaaegu agoonias, jõudsin ma viimaks neljandale korrusele ja sisenesin vaevu hingates raaliruumi, kus seisis ees haudvaikus ja pingetest niiske õhk. Internet oli veel kättesaadav ja ma surusin ennast arvuti taha. Peagi avastasin aga tõe, et minu hiir ei ole ainult minu, vaid ka kõikvõimsa administraatori käsutuses, kes liigutas seda masinlikult ja sulges kõik aknad, mis sisaldasid märksõnu „demokraatia“, „inimõigus“ või „kapitalism“.

Juba järgmisel koolipäeval võtsid aktiivseimad anarhihuvilised noored jõe kokku ja alustasid vägede koondamist. Aga ka see üritus luhtus otsekohele, sest süsteem oli meid enetanud ja välja töötanud sellise tunniplaan, et kõik noored segadusse ajada ja pärssida lendudevahelist suhtlust. Millal mõni tund algab või lõpeb, et siamaani müsteerium ja õigel

Au tööle!

ajal õigesse klassi jõudmine võrreldav vaid nõela leidmisega heinakuhjast.

Nagu üks korralik Kalevipoja muistend, seletab ka see avastus lahti väga mitmeid nähtusi koolis. Teame hästi, kuidas toimus hääletamine Nõukogude Liidus. Valida sai sama partei liikmete vahel ning kui keegi osutus valituks, siis kõik plaksutasid. Kusjuures aplausi lõpetada keegi ei julgenud, sest esimesed käed taskusse panijad viidi kohe ära – külmale maale. Siit ka meie iga-aastased aktused, kus pealik peab kõnet ja siis kõik käed kokku löövad ning istungi boikottijad otsitakse pärast üles. Olen alati kangekaelselt bioloogia ja kirjanduse tundides üritanud oma raamatut lugeda ning siis saanud õpetajalt mõne märkuse või noomituse, justkui lugemine oleks keelatud. Nüüd alles jõuab minuni tõde, et tegu ei ole mitte lugemise keeluga, vaid lihtsalt keelatud raamatutega, mis toovad meie mõistusteni kapitalistliku lääne eelised ja mentaliteedi. Ka kodukorras viisakalt sõnastatud kuiv seadus leidis nüüd minu silmis loogilise põhjenduse.

Niisiis võime nüüd rahulikult õpinguid jätkata teades, et lähimal ajal on oodatud palju muutusi. Garderoobi ei tohi jätta mitte ainult õpikuid, vaid üldse midagi. Kõik, mis jäetakse konfiskeeritakse automaatselt ja on kõigi oma. Hindamissüsteem muutub sotsiaalseks: iga viis, mis su kontrollitöö peal on, jagatakse klassikaaslaste vahel, kusjuures kolm viiendikku sellest läheb koolile. Riigieksamitele lastakse ainult parteiga liitunud õpilasi ja jällegi võtab kool 60 protsenti eksamitulemusest. Kooli ajaleht muutub otseselt kontrollitultu süsteemi poolt ning see artikkel (ühes Kristjani omaga) on arvatavasti viimane, mis oma mässumeelsusega lehest välja kirgab. Kui praegu on meil sööklas üks päev nädalas supipäev, siis oodata on säästlikku süsteemi, kus üks päev nädalas on söögipäev.

Eile sain artikli valmis ja pole veel trükki lastudki, kuid juba täna lasti meid kõiki koolist välja. Seda kahjuks ainult selleks, et kom-noored saaksid eeskujulikult staadionile koguneda ja ruuporist pealiku juttu kuulata. Seegi saavutus.

Au tööle, noored!

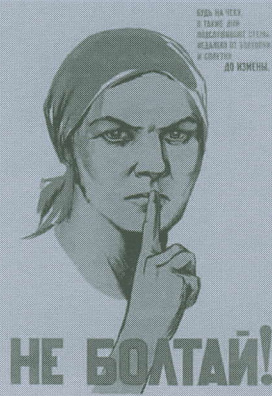
Mõni sõna iseseisvusest

Kristjan Kalam

Rahvarinne moodustati 19 aastat tagasi, et avaldada legaalselt toetust uue liberaalse poliitika tekkele, arendada rahva teadlikkust ja kodanikualgatust ja luua demokraatiamehhanism. Rahvarinde moodustamine oli täiesti loomulik väljund rahvale, kes üritas kedagi provotseerimata oma suure peremehe mõju alt välja saada. Suur peremees jäi niikuinii meie kohale oma näppu viibutama, kuid vähemalt saime oma

sõltumatuse. Sarnaseid nähtusi võime näha toimumas 19 aastat hiljem, aastal 2007 umbes 1000 korda väiksemas mastaabis. Suur Juht ja vaimne isa, Reaalkool, on küll alati olnud liberaalne, vastutulelik ja kõiki inimõigusi austav, kuid viimasel ajal on mõnel tippoliitikul ilmselt võim nõ. pähe lõõnud. Nimelt on keegi võimukoridorides otsustanud, et meie riigikord toimiks paremini, kui teha lihtrahvas sunnismaiseks justkui tsaari-ajal. Tekkinud on surnud ring, kus tavakodanikud tulevad igal hommikul oma riiki teenima, kuid tööpostil nende inimõigused kaovad, samas ei saa ka töökohta vahetada, oled juba andnud sõrme ja seega kätpidi ukse vahel, pealegi, vanas eas on raske ümber õppida ka. Klassivõitluse masinavärk liigub edukamalt, kui Darwin ise seda loota oleks osanud, iga seisus on enda eest väljas. Aadlike-õpetajate päral on ülemvõim, kehtib põhimõte: „kõik on võrdsed, aga meie oleme võrdsemad.“ Kesk-klass või -kool on mõnevõrra privilegieeritud, kuid nende suurt mõju kartes võtsid aadlikud neilt õiguse vabalt liikuda, pannes

keskklassi sõna otseses mõttes paika. Lihtsatel talupoegadel, kes pole veel keskklassi jõudnud, pole peaaegu üldse sõnaõigust. Selline kord on meid paisanud juba mitusada aastat ajas tagasi, mitte ainult 19 aastat, kuid siiski leiab keegi kuskil, et just selline kord viib meid edasi, kus liikumisvabadus on piiratud pisikeste maalapiga ja tootumisvõimalused on vist meelega korraldatud nii, et valmistada alamatele klassidele meelehärmi, samas kui aadel naudib privilegieeritud tootumissüsteemi, kuigi sõltumatust peetakse üheks inimese suuremaks vajaduseks peale esmaseid vajadusi, mille hulka kuulub omakorda tootmine. Tulen tagasi juttu alguses esitatud ideede juurde ja küsin, millal moodustatakse sellise korra vastu Rahvarinne, mis kõigutaks natukeneги trooni, mille peal aristokraadi istuvad. Need erandlikud aadlikkonna esindajad, kes väidavad, et alamate käekäik neile korda läheb, neid ei maksa eriti uskuda. 19 aastat tagasi rääkis Edgar Savisaar ka, et võitleb „Eesti asja“ eest. Kõik teavad, mis mees temast nüüdseks saanud on.

Rebaste eri

André Tamm

Kus käisid põhikoolis? Tallinna Inglise Kolledžis

Sisse said? Niisama... katseid ei pidanud tegema.

Miks Reaal? Kõige nõmedam küsimus! Ei avalda... (paus paus paus) tegelikult palju erinevaid põhjuseid: uus kogemus, teistsugune keskkond, tuleb elus ehk kasuks.

Mida teadsid Reaalist enne siia tulekut? (kompromiteeriva materjali tõttu jääb pool vastust avalikustamata) Teadsin, et siin on palju traditsioone, ühteheidev kool.

Vanas koolis paistsid silma... Olin hästi tark. Olümpiaadidega, Känguru võistlusel (esikümne koht...)

Kõige suurem hirm esimesel aastal uues koolis. Hirmu ei olnudki. Ei kartnud, et istud kuskil üksi nurgas ilma sõpradeta? Ei, teadsin, et Reaalis käivad sõbralikud inimesed. (Tegelikult sai veel hiljem lisatud, et vene keelt kartis ja kardab siamaani.)

Kas oma rebaseaastal kuidagi abiturientidele meeldida ka kavatsed? Peab meeldima vä? Ei noh, võib ju kodused tööd ära teha... paar kirjandit ja nii. :D:D

Reaalained = lemmikained? Meeldivad küll, jah. Lähevad nagu leegiheitja läbi jää.

Vaba aja sisustus? TEN (Tegusad Eesti Noored), kooli ajalehte aitan nüüd teha, bridžiklubi käin, väitlusklubisse tahaks minna. Muud ei midagi. Heidik.

Hea õpetajale pugemise nipp! Tuleta meelde, mis kodus õppida oli ja lisa veel paar ülesannet!

Kui sa kasvad kord suureks, saab sinust... Sensitiiv. Lähem Taro kaartide ajalugu õppima. :D:D

Egelyn Braun

Kus käisid põhikoolis? Tallinna Inglise Kolledžis.

Miks valisid Reaali? Ehk miks hülgasid vana? Tegelikult oligi minu jaoks ainult kaks mõistlikku varianti, kas Kolledž või Reaalkool. Kuid tundus, et endisel koolil poleks mulle enam midagi pakkuda. Reaal on mõnes mõttes väljakutse, sest siin on kõik need punktid eriti tugevad, mis Kolledžis tagaplaanil olid.

Mida teadsid/olid kuulnud Reaalist enne siia tulekut? Sõpradelt olin kuulnud vastakaid arvamusi, ent üldjoontes jättis kool vägagi positiivse mulje: meeldiv õpikeskkond, omapärased õpetajad ja need tohutud traditsioonid. Juba esimene september oli muljetavaldav.

Millega paistsid vanas koolis silma (olümpiaadid, sport, muusika, jne)?

Tahaks hirmsasti öelda, et oma aktiivsuse, hinnete ja olümpiaaditulemustega, ent päeva lõpuks paistsin ma siiski silma oma tilukese pikkusega.

Mis on su kõige suurem hirm esimesel keskkooliaastal / aastal uues koolis? Paras katsumus saab ilmselt olema vene keel, seda terve keskkooli vältel. Juba teisel tunnil õppisin pähe oma esimese korraliku venekeelse lause - raskusi ei tohi kart! Enda nõu võiks ju kuulda võtta...

Arvestades faktiga, et oled rebane... kuidas kavatsed abiturientidele meeldida? Väga paljud abiturientid on minust juba midagi kuulnud või tunnevad mind isiklikult, seega ei olegi vaja midagi äärmuslikku teha. Olge õrnad!

Reaalained vs lemmikained... kuidas nendega lood on? Ma ei oleks ometigi valinud Reaalkooli, kui mulle reaalained ei istuks. Lemmikained olid Kolledžis siiski ajalugu, inglise keel ja keemia, kuid eks näis, kas siinsed õpetajad mulle need ained sama meeldivaks teevad.

Kuidas sisustad vaba aega? Üks sõna: arvuti. Kui peaks mõni hetk selle äärmiselt tähtsa toiminguga kõrvalt üle jääma, siis käin sõpradega väljas, tantsimas, ujumas ja osalen erinevatel üritustel.

Nipp, kuidas õpetajatele puggeda... Tehke T-särk õpetaja näo ja pildiga. Kandke seda... uhkusega.

Kui keskkool kord läbi saab, lähed... Tahaks väga Ameerikasse Harvardisse minna. See on suur eesmärk, mille nimel töötan. Valikuks oleks 'disain ja planeerimine'. Selle suurepärase alaga saaksin ühendada oma teadliku elu senised kaks kirge - tehnika ja disaini.

Vivian Levin

Algkooli- ja põhikooliaeg möödus...

Tallinna Reaalkoolis.

Reaali jäid, sest... hea kool on ning ei leidnud põhjust, miks peaks mujale minema. Katsetel käisin ka GAGis, sain sisse ka, aga lõplik valik oli ikka Reaal. Samuti meeldisid valikained - vene äri näiteks ja reaalained ka.

Kuidas oled koolis silma paistnud? Olen spordiorganisaator, annan infot spordiürituste kohta ja peaks neid ehk ka korraldada aitama.

Kõige suurem hirm esimesel keskkooliaastal? Et antakse liiga palju õppida ja muu jaoks ei jää enam aega.

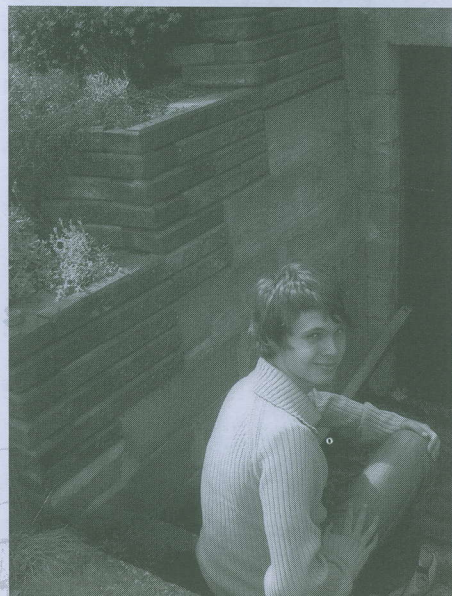
Oled ju rebane. Kuidas abiturientidele meeldida kavatsed? Mina ei tea... mis ma ikka teen. Kui retsija midagi teha käsib, eks ma siis seda teen.

Reaalained = lemmikained? Lihtsad on nad minu jaoks küll, jah. Lemmik on matemaatika. Aga tegelikult meeldib kunstiajalugu ka.

Vabal ajal ei viska lihtsalt jalgu seina peale, vaid... kümme aastat olen tennisetrennis käinud ja lumelauaga sõidan.

Pugemine ehk kuidas õpetajatele meeldida? Tuleb ikka kõik korralikult ära teha. Tunni ajal vaadata õpetaja poole, kui ta räägib. Ei teagi...

Kui kolm gümnaasiumiaastat läbi saavad, on minek... Tartusse tahaks ülikooli minna. Arstiks õppima arvata-vasti. Mitte mingil juhul ei läheks näiteks filosoofiasse või filoloogiasse.

Lühiuudised

Kolm medalit rahvusvaheliselt keemiaolümpiaadilt

23. juulil Moskvast lõppenud 39. rahvusvahelisel keemiaolümpiaadil võitsid Tallinna Reaalkooli õpilased Andres Laan ja Andi Kipper hõbemedali ning Taavi Pungas pronksmedali. Olümpiaadist võtsid osa 68 riigi võistkonnad, osalejaid oli kokku 265. Eesti võistkond (kokku 4 osalejat) selgus kevadel Tartus toimunud Balti riikide keemiaolümpiaadi tulemuste põhjal, treeningud toimusid TÜ Teaduskoolis koostöös TÜ keemiaosakonnaga.

Kaks diplomit rahvusvaheliselt füüsikaolümpiaadilt

Esmaspäeval, 23. juulil jõudis Iraanist 38. rahvusvaheliselt füüsikaolümpiaadilt tagasi Eesti võistkond. Olümpiaad toimus 13. - 22. juulini Isfahanis, esindatud oli 73 riiki kokku 327 võistlejaga. Eesti koondise koosseisus osalesid olümpiaadil teiste hulgas kaks Tallinna Reaalkooli õpilast: Jaan Katus ja Marek Jarkovoi, kelle tulemusi peeti diplomi vääriliseks.

Hõbemedal lingvistikaolümpiaadilt

31. juulist kuni 5. augustini 2007 Peterburis toimunud 5. rahvusvahelise lingvistikaolümpiaadi võitis TÜ teaduskooli esimene võistkond, kes pälvis rändkarika suurima punktisumma eest nii individuaal- kui võistkondlikus voorus. Teiste hulgas kuulusid esimesse võistkonda Tallinna Reaalkoolist Katre Annert ja Mari-Ann Piht. Teises võistkonna koosseisus oli Reaalkoolist Teele Vaalma, kes pälvis hõbemedali. Palju õnne!

III koht väitlemise MM-il

Eesti õpilased said Lõuna-Koreas toimunud väitlemise MM-il kolmanda koha. Võistkonda kuulus ka Tallinna Reaalkooli õpilane Viktor Nikonov. Palju õnne!

TTÜ ja Tallinna Reaalkool lõövad käed
Reedel, 31. augustil kell 12.30 allkirjastatakse Tallinna Reaalkoolis Tallinna Tehnikaülikooli matemaatika-loodusteaduskonna ja Tallinna Reaalkooli vaheline koostööleping. TTÜ poolt allkirjastab lepingu dekaan professor Margus Lopp ja Tallinna Reaalkooli poolt direktor Gunnar Polma.

Noorteparlament

Sel nädalavahetusel, 5.-7. oktoobril toimus meie oma Reaalkooli ruumides Tallinna Noorteparlament. Kolmeks päevaks kogunesid noored kõikjalt üle Eesti siia kokku, et lahendada olulisi Tallinnat ja ka kogu Vabariiki puudutavaid probleeme, lahutada meelt ja koguda uusi põnevaid kontakte.

Reaalkolled võtsid üritusest osa nii korraldajate, ajakirjanike, rühmajuhtide kui ka delegaatidena osa Uku Talmar, Andre Tamm, Laura Limperk, Ursula Ilo, Matleen Makko, Viktor Nikonov, Martin Jõgeva, Ottomar Tamm ja Kristel Rumessen.

Uus nägu õpetajate seas

Hanna-Marleen Penno

Uus kooliaasta algab paljude jaoks muudatustega. Ka meie õpetajate read on täienenud. Reaali Poiss üritab mõningaid Teile tutvustada. Oktoobris alustame traditsiooni kohaselt füüsikaõpetajaga ja teeme juttu Rain Vellerindiga.

Kust olete pärit?
Tallinnast

Millises koolis veetsite oma koolipõlve?
Tallinna 21. koolis, kõrghariduse omandasin Tarti ülikoolis

Kuidas oli suhe füüsikaga kooli ajal?

Kooli ajal tundus see lihtne. Kuna olin humanitaarklassis ei pööratud sellele väga rõhku.

Miks siis ikkagi otsustasite ülikoolis füüsika kasuks?

Mingit kindlat huvi ei olnud, aga kuna see tundus lihtne, siis otsustasin proovida. Ülikoolis selgus, et see polegi nii lihte.

Kas kahetsete, et valisite füüsika ja kui saaksite uuesti valida, kas valiksite mõne muu aine?

Ma ei kahetse, et valisin füüsika, aga kui saaksin uuesti valida, valiksin mõne teise loodusteaduse, näiteks geograafia või bioloogia.

Miks otsustasite õpetaja ameti kasuks?

Alguses teadsin kindlalt, et õpetajat minust ei saa, kuid peale 3. kursust saadeti mind pioneerilaagrisse praktikale. Olin abikasvataja. Seal hakkas lastega tegelemine meeldima ja nii läksingi kooli õpetama.

Mitu aastat olete õpetaja olnud?
Kokku umbes 10 aastat.

Millised on õpetaja töö eelised ja miinused?

Eelised on suhtlemine lastega ja ka tundide pidamine on tore. Miinusteks on see, et öösel ei saa tihti

magada, vaid tuleb tunde ettevalmistada ja mõnikord ka töid parandada.

Millised on esimesed muljed Reaalkoolist?

Õpilased on väga toredad ja õpiahimulised, maja on aga väga suur ja ma ei tunne ennast siin veel väga koduselt.

Rääkige mõni huvitav sündmus, mis Teie õpetaja ameti jooksul on juhtunud.

Kui õpetasin veel teises koolis, siis õpilased, kes käisid järele vastamas, olid nõus pörandat pühkima ja tahvli puhastama, et paremat hinnet saada. Kord siis keegi küsis, et mida ta peab tegema, et hinnet parandada. Lubasin viie panna, kui keegi hüppab aknast alla. Kuna asusime teisel korrusel, siis keegi klassis viibijatest seda teha ei julgenud. Natuke hiljem tuli klassi üks poiss, kes polnud midagi kuulnud sellisest hindeparandamisviisist. Kuuldes sellest teistelt, hüppaski ta aknast välja. Õnneks jäi ta täiesti terveks ja tuli mõne minuti pärast juba trepist üles. Ega mul muud üle jäänudki, kui talle viis panna.

Krimm!

Anu Kuurme

12.-19.06 veetsid need Reaalkooli kümnendikud ja viiendikud, kes olid õpetaja Erika Vatseli vene keele tunnis piisavalt tähelepanelikud olnud ning heas soosinus, aega Krimmis.

Lennukist maha astudes ja bussi peale istudes saabus ka esimene arusaam, mis koht see Ukraina Krimmi poolsaar tegelikult on. Eelnevad teadmised piirdusid loetud legendidest, mille valdavaks osaks olid purskkaevud ja neitsid, kes tornist vette hüppasid. Võin kindlalt väita, et ühtegi neitsit me seal tornidest alla hüppamas ei näinud. Nii et legend ja reaalsus sel puhul ei kattunud.

Bussiga sõitsime üle mägede, piki merd, kruisitasime keset liivakörbe, kuni jõudsimme esimese peatuseni, WC. Tõeline kultuurisaavutus. Igal pool, va hotellides oli wc-ks auk. WC asus kuskil metsa vahel, läheduses oli putka, kust osta sai reisi välitel põhiproduktiks kujunenud jäätist ja purskkaev, kus sai joogivett. Omaseks Krimmile on ka pähkli- ja kommimüüjad, kes

istuvad laua taga ning mõõdavad klaasitäite kaupa pähkleid.

Esimesed kolm päeva veetsime Sudakis. See on väike ülesehitatud linn, mis väga linn ei ole. Seal on rand, hotellid ja hotellielanike jaoks restoranid, klubid. Meelelahutus turistidele. Kohalikku muusikat kuulda polnud, ainult vene popp, mille vahele mahtus mõni hiphop lugu. Meie hotell asus suure mäe jalamil, mille tipus kõrgus võimas Genuesi kindlus.

Järgnev osa reisist möödus Jaltas. Krimmi suurim linn, ajalooline ja suurusgune. Nõukogude 80-ndaid meenutavad pirukaputkad ja tšeburekid, hotellisisustus ja palju muud.

Ajaloolise poole pealt on Jalta kuulsamaid ehitisi Vorontsovi loss. 1945.aastal toimus palee esindusruumis Jalta konverents, kus Churchill, Roosevelt ja Stalin kavandasid II maailmasõja lõpetamist. Lossi ümbritses kena vaatega terrass purskkaevule ja rohelisele aasale, kus väsimust ja kuumust puhata sai. Samuti on loss olnud tsaaride puhkeresidents.

Kunstilise poole pealt külastasime Jaltas Aivosovski muuseumi. Maja, kus ta ise elanud oli. Aivosovski on kuulus Venemaa kunstnik, kes maalib Krimmi poolsaarel Mustamerde. Tema pildid on nii tõetruud, justkui oleks tormist pilt tehtud. Suurim eksponaat muuseumis oli 10*12m pilt tormilainest.

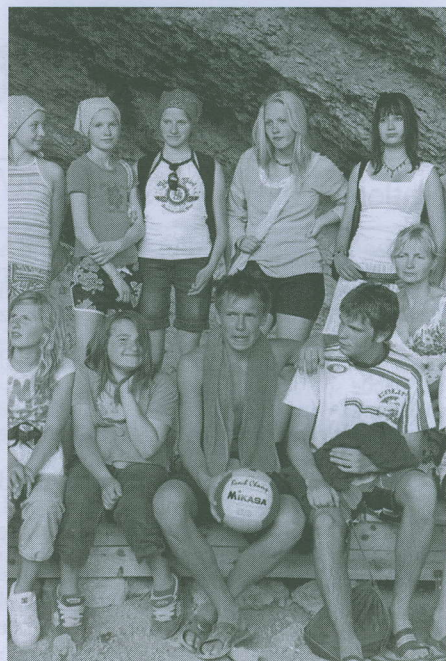
Kuid mainiks kindlasti ära veel seiklused

Ai-Petri mäel. Sinasõit ise oli juba paras elamus. Gondliga paarsada meetrit ülespoole, samal ajal alla vaadates ja nautides (loodust?). Mäe otsas jalutasime ringi ja muusas proovisime ka kohalikke punaseid veine, mille hulgast kodustele mõni hea vein koju viia.

Seekordne hotell oli samuti suure mäe otsas, kuhu jalutada oli üsna pikk ja vaevaline, kuid kohale jõudes tekib suur rahulolu ja väsimus. Eriti veel öösiti. Rand oli piisavalt lähedal hotellile, kuigi üsna kivine. Kuuma ilmaga, ehk siis kogu reisi vältel, oli üsna valulik astuda kivide peal, õnneks olid igas rannas ka valged lamamisvõrked, mida võis väikse summa eest kasutada (või lihtsalt tasuta). Kõige meeldejäävam rannakogemus oli sõit Uude Maailma, kus peale ranna oli veel mitmeid vabaajaveetmistegevusi. Näiteks sai seal sõita 7 inimest mahutava pika ja kitsa kummitoruga, mida vedas mootorpaat. Või siis samal põhimõttel liikuva kahekohalise rõngaga, millest sõidu ajal võis vabalt välja kukkuda. Kihutada Mustal merel, põrgata vastu laineid, vette kukkuda sügavas kohas - pani adrenaliini mõlama. Samas lähedal olid jällegi jäätise- ja pirukaputkad, mainimata ei saa jätta parimat tšeburekimeistrit Ukrainas!

Kõike, mida seal nägi, ei saagi kirja panna.

Ja veel Jalta linnast. Keskusesse jalutasime mööda huvitavaid kõrvaltänavaid ja treppe, kust hommikul võis näha kanalisatsioonitorude ummistusest tekkinud loike, öö poole aga puude otsas karjuvaid kasse. Tunnel meenutas üsna palju Tallinnas olevaid tunneleid - ehk mitte kõige turvalisem koht. Seinale oli kleebitud pronksõduri mahavõtmise üle kurjustav plakat, mida meie reisi viimasel päeval mingil põhjusel enam polnud. Eestlaste suhtes vaenulikkust kohtas paaril korral veel.

Ka grupipildiks oli aega

Teisepool tunnelit aga avanes suurepärase pilt puuviljaputkadele (Krimmis on palju putkasid), kus parimaks leiuks olid kirsid. Kuldse naeratusena tädi müüs hea meelega palju muudki värsket. Tänavatpidi edasi kõndides oli veel putkasid lääneliku kaubaga, jäätise, tšeburekkide, veini, õlu ja vanade raamatutega. Kõigil oli võimalus lasta endast joonistada pilt, nautida õhtusel ajal tänavamuusikuid, käia McDonaldsis või niisama pargipingi peal istuda ja rohelust nautida. Nii hea.

Lõpuks maandusime Tallinnas. Kogu suvi oli ees, kuigi samas oli kogemusi/mälestusi/juhumisi juba küllaga. Kooli meelest läinud, suvised mõtted peas keerlemas. Keerlevad siiani, sügiseni.

Aitäh, kallid Erika!

Krimmi poolsaar 2007

Kui Krimmi sõitsime siis hea oli me meel. Seal ujusime palju ja marju söime palju.

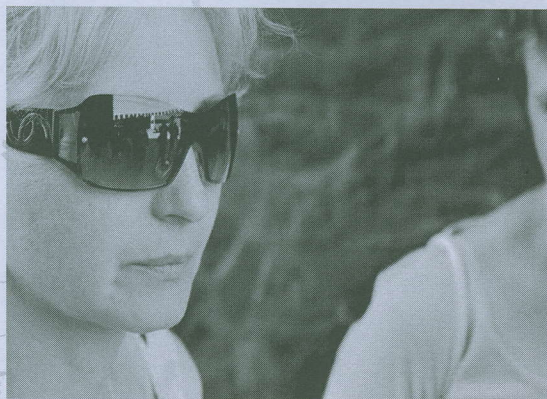
Kui ekskursioonil olime siis palju igavlesime. Kuna ikka meid ju tõmbas meri ja ujumisrõngas.

Kui kodu poole sõitsime siis kurb oli meel. Sest ikka veel Krimmi tahtsime.

Martini meenutused Krimmiskäigust

Jubinad

Armastus ja rahu isiklikult, õp Vatsel

Pudi Rida Rock

Matleen Makko

Vaatamata külmale ja märjale koerailmale kogunesid reedel, 21. septembril Tallinna Reaalkooli staadionile mitukümmend pillimeest, et maha pidada iga-aastane PUDIRIDAROCK. Auditooriumi moodustasidki peamiselt vaid muusikud ise, nende sõbrad, sõprade sõbrad ja korraldusmeeskond.

Lisaks kõigile teada-tuntud ansambel Trafficule esinesid kontserdil veel järgmised noored andekad ja eesti muusikamaastikul juba ilma teinud kollektiivid: Steelstorm, Above Us, Ansambel, Watchers of the Skies ja Speed King. Kogu ürituse toimumise eest teeme sügava kummarduse Liisi Tegelmannile ja Henri Roosipõllule. Minu ülesandeks oli vaid hoolitseda, et kõik bändid õigel ajal laval oleksid ning see andis mulle võimaluse natukene juttu puhuda peaesineja Trafficu vokalisti Silver Laasi ja kitarristi Stig Rästaga. Toon kil-lukesi jutujamamisest ka teieni, kallid realipere.

Mõned faktilised küsimused bändi tegevuse kohta eelroaks.

Mis ajast te tegutsete ja kuidas teie bänd kokku sai?

Silver: Homme saab aasta, üks aasta. Kõigepealt saime kokku mina ja Stig. Mõtlesimegi, et tahaks teha sellist asja, nagu Traffic praegu on. Teiste bändiliikmete leidmine oli lihtne - olin teinud nendega varemgi bändi.

Kuidas bänd endale nime sai?

Stig: Bänd sai nime nagu iga bänd saab. Lihtsalt istusime ja tegime muusikat ning kui oli vaja hakata kindla nime all materjali välja andma, pidime lõpuks nime valima. Istusime maha ja hakkasime kõik mõtlema. Alguks laksisime suvalisi nimesid, tuli päris imelikke, aga jäi Traffic.

Kuidas sünnivad lood, mis vallutavad edetabeleid ehk mis on teie edu valem?

Silver: Eks lihtsalt tuleb. Stig enamuse kirjutab. Materjali on palju, teeme alati kõik lood valmis. See jätab võimaluse valida paremad välja. Stig: Vahel sünnivad lood algusest lõpuni tunni ajaga. Mõnda lugu teeme aga väga kaua. Ja nüüd luban Stigil kommenteerida, kuidas käib ühe loo kirjutamine.

Näed viisi unes?

Silver: Selles suhtes, et lool ja lool on vahe. Mina kirjutab vaid algse versiooni. Hiljem aga muudame lugu

veel võib-olla 4-5 korda. Ütlen ausalt, et kuulan mingit teist muusikat ja saan sealt inspiratsiooni. Hakkan midagi mängima ja siis lihtsalt tuleb.

Kes on sealjuures su muusikalised eeskujud?

Vaatan palju MTV2t. Sealt tuleb tundmatut, aga väga hea muusikat. Tasuks kuulata paljudel. Mulle meeldivad sellised (pinev mõttetöö ja kerge muie)...mehed, kes üksi teevad kogu värki. Produtseerivad, laulavad ise peale ja mängivad vahepeal veel trumme ka. Üks sellistest on näiteks Moby.

3 sõna oma bändi iseloomustamiseks.

Silver: Väga hea bänd.

Stig: Energiline, noor, muutuv.

Nüüd mõned mõtlemapanevad küsimused.

Mille nimel te töötate?

Silver: Esiteks ikka muusika pärast, et end läbi selle väljendada. See kõik muu tuleb pealekauba. Seltskond on ka hea. Oleme kõik head sõbrad. Pärast ühte aastat muud varianti ei näegi.

Stig: Ega me ei oskagi muud teha. Või tegelikult, eks oskame ikka, aga meile meeldib seda kõige rohkem teha. Iseenda kehtestamiseks kindlasti.

Kas muusika on teie elatusallikas?

Silver: Jah, elame sellest ära.

Stig: Jah.

Muud hobid/tegevusalad.

Silver: Eriti ei olegi, muusika ikka. Paljud meist alles õpivad. Isegi õpin Otsa koolis laulmist.

Stig: Ja näiteks bassimängija Tõnis lõpetas just Otsa kooli. Mina käisin lastemuusikakoolis. Oppisin seal saksofoni.

Teised muusikalised projektid?

Stig: Kirjutan teistele bändidele ka muusikat. Muud ma nagu ei teegi. Üheski teises bändi ei mängi. .. Aaa... Mis-asja?! Vanilla Ninja ju!

Unistuste kontsert?

Silver: Neid on palju. Ja mõned neist on juba surnud või laiali läinud. Aga elus olevatest. Robbie Williams näiteks.

Stig: Tahaksin näha Rolling Stones'i.

Magustoiduks.

On teil sidemeid Reaalkooliga?

Silver: Mul on palju sõpru lõpetanud selle kooli ja ka oma naine, kes praegu siin kõrval istub. Anni Laas on ta nimi. (Kooli ajal Anni Rohtla, mäletate veel teda?)

Stig: Jah, mu sõbrad käisid seal.

Millise tundega tulite Reaalkooli staadionile mängima?

Silver: Mulje koolist on muidugi hea. Ja tulime siia hea meelega ka mängima. Tulime kõrgete ootustega ja te ei petnud meid.

Stig: Ma lootsin, et seal on hunnik noori inimesi, kes on head meeleolus ja tantsivad kaasa kõik. Nii oligi.

Traffic loodab kõiki realikaid veel järgmine aastagi näha.

Sport

Meeri Lembinen

Spordipäev Reaalkoolis

11. septembril olid kõik Reaalkooli suure maja igapäevased külastajad ehk 5.-12. klassi õpilased Kalevi staadionil kehastunud sportlaseteks ja kohtunikeks. 5.-6. klassi õpilased kogunesid sinna juba üpris varakult. Nende esimene ala oli klassidevaheline pendelteatejooks, mis algas 8.00. Järgmised olid gümnaasistid, kes kogunesid 9.30, et alustada klassidevahelise pendelteatejooksuga. Hiljem siirduti järgmiste alade juurde. Viimased staadioni külastajad olid 7.-9. klassi õpilased. Paralleelselt üritustega Kalevi staadionil toimusid ka klassidevahelised jalgpallivõistlused poistele. 5.-6. klassid võistlesid kell 9.30, 7.-9. klassid kell 10.30 ja 10.-12. klassid kell 12.30.

Tallinna Saksa Gümnaasiumi Spordiklubi "Sinimäe" 11. auhinnavõistlused kaugushüppes ja odaviskes.

Reaalkooli õpilased osalesid Tallinna Saksa Gümnaasiumi spordiklubi Sinimäe 11. auhinnavõistlustel kaugushüppes ja odaviskes, kus saavutati ka väga silmapaistvaid tulemusi. Koolide arvestuses saavutas Tallinna Reaalkool II koha.

Tallinna Koolinoorte Meistrivõistlused

13. septembril toimusid Kalevi staadionil Tallinna Koolinoorte Meistrivõistlused pendelteatejooksus, kus Reaalkooli poisid võitsid 10x60m kuni 9-ndate klasside arvestuses I koha. Võistkonda kuulusid: Kert Pütsepp (9a), Roland Jaamu (9a), Erkki Junolainen (9c) Randmar Scults (9b), Karl Mööl (9b), German Mumma (9b), Oliver Scults (9b), Kaspar Puksand (9a), Ergo Pallo (8c), Oole Tuurmaa (8b). Tüdrukud saavutasid 10x60m teatejooksus kuni 9-ndate klasside arvestuses III koha. Võistkonda kuulusid: Laura Maasik (8a), Ullu-Mari Niit (8a), Marge Maidla (8a), Kristiina Jaama (8a), Simone Peterson (8a), Lehti Alver (9b), Laura Kadaksoo (9b), Kelly Lepik (9c), Betty Vainküla (7b), Mann Vares (7a)

Viimast energiat ammutasid korraldajad coca-colast

Vasakult Tõnis (basskitarr), Stig (elektrikitarr) ja Silver (vokaal), tagaplaanil asendustrummar Borka Hess. Pildilt puudub Robert (soolokitarr)

Kristofer Sock 1a

Suvi.

Oli ilus suvepäev. Ma pidasin oma sünnipäeva. Kõik oli palju ja nad tõi mulle väga toredaid kingitusi. Me mängisime jalgpalli ja kullipärast vaatasime koos mu kingitusi. Mulle kingiti kooki, arvuti ja raamatuid. Siiis tõi emme laule tõi.

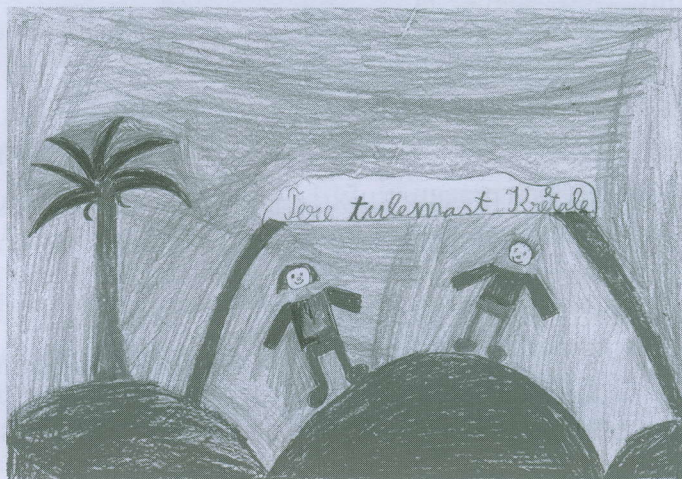

Christina 1.a
Land

Suvmälestused!

Suvised tegevused

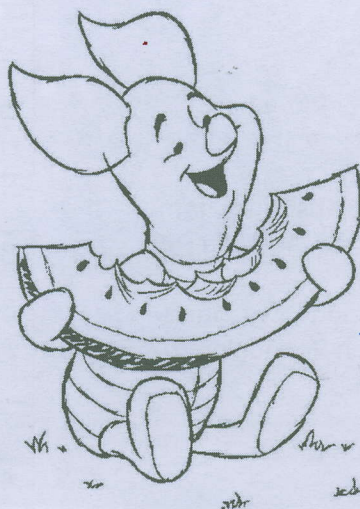
Mulle meeldib väga suvi, sest siis saab päevitada, jalgrattaga sõita, õues mängida. Saab teha pikniku, marju süüa ja matkamas käia. Suvel käin vanaema juures, ronin punde otsas, käin igal pool reisimas ja hannes. Me oleme igasugustes riikides käinud näiteks Norras, Lätis, Leedus, Kreekas, Tenerifil. Me koristame ja sõidame oma uues majas ja emme ja isa on väga väga palju tööl. Teeme sünnipäevi ja veel sõprade sülas

Robin Liksor 1a

ning loomasias.
Jooksen sõpradega igal pool ringi ja mängin oma õega ja suvis on väga väga tore.

Kristofer Sock
1.a

Värvi ise!

Õpetajate tsitaate

Vellerind: „Teaduse huvides lüüakse mehest konks läbi ja tõstetakse üles.”

Polma: „Kui ma oleks väike hiir, siis oleks päris mõnus dinosauruse mune õgida.”

Vellerind: „Minu pea on päike.”

Särg: „Kes meist siis tillinalju ei teaks?”

Polma: „Hapnik aitab seda notsut seedida.”

Vellerind: „Nii saame, et päkapikk on 4,7 meetrit pikk...ootoot...siin on midagi valesti...”

Koit: „Kui see, kes praegu räägib, kohe vait ei jää, siis ma tulen isiklikult ja peksan ta poolsurnuks. Ja seda kunsti nimel.”

*Kui kuuled mõnda naljakat ütlust, saada see aadressile
holycleric15@hotmail.com*

Huvitavaid lehekülgi internetis:

overheardinnewyork.com
(overheard-lehtedest esimene),
otseelust.com (Eesti oma asi) – nii New Yorgi kui Eesti tänavatel pealtkuuldud jutud-vestlused

slashdot.org – Veebisait, mis pakub blogiformaadis informatsiooni kõige kohta, mis seotud tehnika või teadusega. Räägitakse nii poliitikast, raamatutest, tarkvarast, riistvarast, mängudest kui ka paljudest muudest asjadest. „News for nerds. Stuff that matters.”

justglitterlust.blogspot.com
– Reaali oma tsikkide tänava-moeblog.

maddox.xmission.com - universumi parim lehekülg

xkcd.com - netikoomiks, sisuks peamiselt matemaatikute kiivas huumor ja Jurassic Park

www.addictinggames.com/thimpossiblequiz.html – Mäng, kus tuleb järjest vastata 110 küsimusele. Mängija võib valesti vastata kaks korda, seejärel peab ta algusesse tagasi minema. Küsimused nõuavad loomingulist lähenemist, vahel isegi lihtsalt huupi pakku mist.

Kuu...

...mõistatus

„Selle ehitajal pole seda vaja, selle ostja ei kasuta seda ning see, kellele see ostetakse, ei tea kogu asjast midagi.”

...nali

„Millal on blondiini elu kuus kõige hullumat aastat? – Kolmandas klassis.”

...solvang

„Oled sa vahel mõelnud, milline su elu oleks, kui sa oleksid sündimise ajal piisavalt hapanikku saanud?”

...mõttetera

„Sa ei saa olla tõeliselt ebaviisakas enne, kui sa ei tea korrektse käitumise norme”

...inglise keel

„ossify - To change into bone; to become bony.”

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 1 (69) september-oktoober

peatöimetaja	Matleen Makko
toimetuse	Uku Talmar, Erik Mölder, Kristjan Kalam
kujundus	Egelyn Braun, Agnes Ratas, Anu-Ella Puusepp
kirjutajad	Anu Kuurme, Laura Limperk, Eva Maria Põldmäe, Hanna-Marleen Penno, Meeri Lembinen, Andre Tamm

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-12 lk ja on tasuta.

rp.real.edu.ee

reaali.poiss@real.edu.ee

			7		8		2	9
					1			6
	3			2			1	
		6						2
8			1		3			6
3						1		
	5			3			9	
1			4					
4	6		8		5			